

Arrest

nr. 78 241 van 28 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN HOECKE
X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 16 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat P. VAN HOECKE, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 7 november 2001 toe op Belgisch grondgebied.

1.2. Verzoekster diende op 12 november 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 21 september 2011 een beslissing waarbij de in punt 1.2. vermelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

1.4. Aan verzoekster werd op 2 november 2011 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend (bijlage 13).

1.5. Aan verzoekster werd op 14 februari 2012 wederom een bevel om het grondgebied te verlaten betekend met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vasthouding te dien einde op grond waarvan op 20 februari 2012 een repatriëring in het vooruitzicht werd gesteld.

1.6. Verzoekster diende op 17 februari 2012 een asielaanvraag in.

1.7. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 2 maart 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag per drager in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger te zijn, van Georgische origine, en afkomstig uit Tbilisi. Sinds 1989 was u sympathisant van de politieke partij “Ronde Tafel, Vrij Georgië” van Zviad Chamsakurdia, die streefde naar de onafhankelijkheid van Georgië en in 1991 als eerste president werd verkozen. U nam actief deel aan manifestaties en verspreidde kranten van de oppositie. Tijdens deze manifestaties werd u verschillende keren geslagen door de ordediensten. Ook uw zoon Gi.(...) was een aanhanger van Zviad Chamsakurdia en was als lijfwacht bij hem in dienst. Na de staatsgreep tegen Zviad Chamsakurdia brak er een periode van chaos en anarchie aan in Georgië. In 1995 voelde u zich er niet meer veilig. U vertrok naar Griekenland waar u verbleef tot 1997. Dan werd uw zoon Gi.(...) in Georgië gearresteerd door de autoriteiten omwille van zijn politieke overtuiging. Hij slaagde er echter in om te ontsnappen en naar Moskou te vluchten. Daarop ging u ook naar Moskou. In 1999 keerden jullie terug naar Georgië. U dacht dat de politieke situatie verbeterd was door de nieuwe regering onder leiding van president Shevernadze. Ongeveer een maand na jullie aankomst werd uw zoon Gi.(...) echter opnieuw gearresteerd door de autoriteiten. Hij werd door de rechtbank veroordeeld tot elf jaar gevangenisstraf. In 2000 werd u nog een keer geslagen door de ordediensten tijdens een manifestatie. U merkte ook dat u voortdurend werd gevolgd. U besloot het land te verlaten. In 2001 vertrok u met het vliegtuig naar België waar ook uw dochter, K.(...) Na.(...) (O.V. 4.504.942), verblijft. In 2005 of 2006 vernam u dat uw zoon Ge.(...) een keer werd aangehouden na een bezoek aan uw zoon Gi.(...) in de gevangenis. Tegen betaling van losgeld werd hij vrijgelaten. U vroeg asiel aan op 17 februari 2012. Uw zoon Gi.(...) zit nog steeds in de gevangenis.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw internationaal paspoort voor.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u er vervolging vreesde vanwege de autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten. U en uw zoon Gi.(...) waren aanhangers van Zviad Chamsakurdia. In 1999 werd uw zoon omwille van zijn politieke overtuiging veroordeeld tot elf jaar gevangenisstraf. Hij wordt momenteel nog altijd vastgehouden.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat voormalige aanhangers van Zviad Chamsakurdia, de zogenaamde Zviadisten, sinds november 2003 geen vervolging meer te vrezen hebben vanwege de Georgische autoriteiten. Verschillende Zviadisten werden opgenomen in de regering van president Saakashvili. Aan politieke gevangenen werd amnestie verleend en ze werden volledig gerehabiliteerd in de Georgische samenleving.

Bovendien kan worden opgemerkt dat u sinds uw vertrek uit uw land onvoldoende pogingen ondernomen hebt om meer informatie te verkrijgen over de actuele stand van zaken met betrekking tot uw vervolgingsprobleem. Zo meende u dat u bij terugkeer naar Georgië opnieuw problemen zou krijgen met de autoriteiten omwille van uw vroegere politieke activiteiten. Toen u gevraagd werd of u dan momenteel gezocht wordt door de autoriteiten, dacht u slechts dat u niet officieel gezocht wordt, maar u had daar geen concrete informatie over (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 10). Verder kon u niet zeggen of voormalige aanhangers van Zviad Chamsakurdia in het algemeen nog problemen kennen met de autoriteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 10). U veronderstelde enkel dat ze met rust gelaten worden indien ze geld betalen aan de autoriteiten, maar ook daar had u verder geen informatie over (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 7-8). U beweerde niet op de hoogte te zijn van de actuele situatie in Georgië voor voormalige aanhangers van Zviad Chamsakurdia, omdat u geen contacten meer had met dergelijke personen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 10). U hebt vanuit België echter geen enkele poging ondernomen om dan via andere personen en/of andere kanalen enige informatie over de actuele stand van zaken aangaande uw persoonlijke vervolgingssituatie en de algemene situatie voor voormalige aanhangers van Zviad Chamsakurdia in Georgië proberen te verkrijgen. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden

dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Uw nalatige handelingen wijzen dan ook op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Met betrekking tot de rechtszaak tegen uw zoon Gi.(...) en het verdere verloop van zijn problemen met de autoriteiten sinds uw vertrek uit uw land legde u nog enkele onaannemelijk vage verklaringen af waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd wordt. U verklaarde dat uw zoon voor de rechtbank niet in beschuldiging werd gesteld omwille zijn politieke activiteiten, maar u wist niet welke concrete beschuldigingen er dan wel tegen hem waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 7). U wist evenmin of hij tijdens zijn proces al dan niet werd bijgestaan door een advocaat. U kon niet zeggen of hij na zijn veroordeling tegen het vonnis van de rechtbank in beroep is gegaan. U stelde slechts dat u hiervan niet op de hoogte bent, omdat u en uw gezinsleden niet aanwezig waren tijdens de rechtszitting (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 9). Verder kon u niet zeggen of uw zoon gedurende al die jaren sinds uw vertrek zelf pogingen ondernomen heeft om zich te verzetten tegen zijn veroordeling of om zijn vrijlating te bekomen. U wist evenmin of andere personen, zoals familieleden, vrienden of vroegere partijgenoten, in verband hiermee enige stappen ondernomen hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 9). U verklaarde dat uw zoon ondertussen al dertien jaar in de gevangenis zit, terwijl hij slechts tot elf jaar gevangenisstraf werd veroordeeld (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 6). U wist niet wat de officiële uitleg was van de autoriteiten om hem langer vast te houden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 9). U kon ook niet zeggen of er momenteel nog andere personen in gevangenis zitten omwille van dezelfde politieke overtuiging als uw zoon (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 10). Aangezien u bij terugkeer naar Georgië ook omwille van de problemen van uw zoon zelf vervolging vreest vanwege de autoriteiten, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u toch minstens pogingen zou ondernemen om hierover meer informatie te bekomen.

Verder is uit uw verklaringen gebleken is dat u in 2001 in België bent aangekomen. U stelde België sindsdien niet meer verlaten te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 5). U hebt echter tot februari 2012 gewacht alvorens asiel aan te vragen. U verklaarde dat u bang was dat de Georgische autoriteiten te weten zouden komen dat u hier asiel aanvraag en dat ze uw zoon Gi.(...) dan in de gevangenis zouden vermoorden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 5). Dergelijke verklaringen zijn echter enkel gebaseerd op loutere veronderstellingen van uwentwege die u niet kon staven met enig objectief gegeven en bieden dan ook geen afdoende uitleg voor het feit dat u niet eerder een asielaanvraag indiende bij de Belgische autoriteiten. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Het feit dat u zo lang wachtte om asiel aan te vragen is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door u geschetste vervolging.

Tenslotte blijkt uit uw verklaringen nog dat u zich na uw aankomst in België zelf tot de Georgische ambassade gewend hebt om een internationaal paspoort aan te vragen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 27/02/2012, p. 6-7) dat u ook effectief verkregen hebt en voorgelegd hebt ter staving van uw asielaanvraag. Aangezien redelijkerwijs kan aangenomen worden dat u ervan op de hoogte bent dat de ambassade de diplomatieke vertegenwoordiging is in België van de Georgische autoriteiten, doet deze vaststelling dan ook verder afbreuk aan de aannemelijkheid van uw beweerde ernstige vervolgingsvrees vanwege de Georgische autoriteiten.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

Het door u voorgelegde document, met name uw internationaal paspoort waarnaar reeds verwezen werd in bovenstaande argumentatie, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan bovenstaande vaststellingen, aangezien het verder louter persoonsgegevens bevat die hier niet in twijfel worden getrokken.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal in hoofde van uw dochters, K.(...) Na.(...) (O.V. 4.504.942) en K.(...) Ni.(...) (O.V. 4.504.941), op 30 augustus 1996 bevestigende beslissingen van weigering van verblijf heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster houdt vol dat het vaststaat dat haar zoon Gi. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 11 jaar en dat hij tot op heden opgesloten zit. Verzoekster stelt dat de stukken die verband houden met de veroordeling en de opsluiting aan het dossier toegevoegd werden en nog zullen worden vertaald. Met betrekking tot haar gebrek aan medewerking merkt verzoekster op dat zij binnen enkele maanden 70 jaar oud wordt en zij geen andere personen kent die zich in een gelijkaardige situatie bevinden als zijzelf. Vervolgens bevestigt zij nogmaals dat haar zoon Gi. nog steeds opgesloten zit wegens zijn politieke activiteiten en haar andere zoon Ge. na een bezoek aan zijn broer in de gevangenis in 2005-2006 werd aangehouden. Verzoekster stelt verder dat de redenering in de beslissing vrij naïef is en zij vraagt zich af hoe zij navraag kan doen bij de autoriteiten als zij terug in Georgië aankomt en daar zal blijven wonen. Volgens verzoekster zal niemand daar een positief of negatief antwoord op geven. In verband met de vaagheid van haar verklaringen over de rechtszaak van haar zoon, verwijst verzoekster naar het document dat zij aan haar verzoekschrift toevoegt en waarin haar zoon tot 11 jaar gevangenisstraf wordt veroordeeld en nu nog steeds, dus al langer dan 11 jaar, opgesloten zit. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoekster eveneens naar de documenten in verband met de opsluiting van haar zoon. Ten slotte geeft verzoekster aan dat zij in het verleden ook verschillende keren werd lastig gevallen waarna zij in Griekenland is gaan wonen en daarna in Moskou. Verzoekster dacht dat de houding ten aanzien van de Zviadisten zou wijzigen onder president Shevarnadze, maar haar zoon werd toch veroordeeld. Verzoekster stelt dat zij volledig machteloos zou zijn tegen een eventuele willekeurige behandeling door de overheid bij een terugkeer naar Georgië en ze geeft tenslotte aan verzorging nodig te hebben voor een aantal vastgestelde medische aandoeningen.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Waar verzoekster tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient er op te worden gewezen dat zij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.3. De bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, is in hoofdzaak gestoeld op de vaststelling van de commissaris-generaal op grond van de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat de Zviadisten sedert november 2003 geen vervolging meer te vrezen hebben vanwege de Georgische autoriteiten. Bovendien wordt in de beslissing gewezen op het gebrek aan medewerking van verzoekster die sinds haar vertrek uit haar land van herkomst geen informatie heeft over de vraag of zij actueel nog wordt gezocht noch over de actuele situatie van Zviadisten in Georgië en geen pogingen heeft ondernomen om zich hierover verder te informeren. Daarnaast stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekster een aantal onaannemelijk vage verklaringen aflegt over het proces en de veroordeling van haar zoon en zijn huidige gevangenschap. Verder wordt in de beslissing gewezen op het laattijdig karakter van de asielaanvraag van verzoekster en op het feit dat verzoekster haar vrees voor vervolging vanwege de Georgische autoriteiten zelf relativeerde door zich tot de Georgische ambassade te wenden met het oog op het verkrijgen van een internationaal paspoort. Ten slotte worden de bevestigende beslissingen van weigering van verblijf in herinnering gebracht die ten aanzien van verzoeksters dochters werden genomen.

2.4. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Verzoekster kwam op 7 november 2001 toe op Belgisch grondgebied en diende slechts op 17 februari 2012, ruim tien jaar later en nadat haar terugleiding vanuit het gesloten centrum

127bis naar Tbilissi op 20 februari 2012 in het vooruitzicht werd gesteld, een asielaanvraag in (stuk 9, diverse documenten DVZ). Dergelijke houding relativeert in ernstige mate de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.5. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst onderworpen te zijn aan de willekeur van de Georgische overheid. Deze vrees moet echter niet alleen subjectief aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd (cf. RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172). De Raad stelt vast dat verzoekster met haar loutere affirmaties niet in staat is de objectieve informatie te weerleggen waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat er na het ontslag van president Shevarnadze in november 2003 geen Zviadistische politieke gevangenen meer zijn in Georgië en dat de zviadisten volledig eetherstel genieten (stuk 12, Landeninformatie, Antwoorddocument CEDOCA, GEO2005-016, situation des Zviadistes, p. 3-4). In het Algemeen Ambtsbericht van december 2009, dat eveneens aan het administratief dossier werd toegevoegd, kan worden gelezen dat de aanhangers van wijlen president Zviad Chamsakurdia niet (meer) vervolgd worden (stuk 12, Landeninformatie, Algemeen Ambtsbericht Georgië december 2009, p. 43). Verzoekster slaagt er niet in aannemelijk te maken dat zij op heden nog vervolging riskeert of een reëel risico op ernstige schade loopt in Georgië omwille van haar politieke overtuigingen. Zoals de commissaris-generaal terecht opmerkte, ontcrachte zij trouwens haar vrees voor vervolging door de Georgische overheid door zich tot de Georgische Ambassade in Brussel te wenden die haar op 8 mei 2008 een internationaal paspoort heeft afgeleverd (stuk 11, Documenten). Op grond van het devolatief karakter van het beroep volstaat deze vaststelling om verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Haar betoog met betrekking tot haar gebrek aan medewerking of de vaagheid van haar verklaringen is bijgevolg volstrekt irrelevant.

2.6. Met betrekking tot de gevangenschap van haar zoon stelt de Raad vast dat verzoekster hiervan geen overtuigend bewijs heeft geleverd. Aan het administratief dossier werd immers geen enkel stuk toegevoegd dat toelaat te besluiten dat haar zoon werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 11 jaar en ondertussen zelfs al meer dan 11 jaar vastzit, zoals verzoekster beweert. Bijgevolg kan zij de bestreden beslissing op dit punt onmogelijk een motiveringsgebrek verwijten. Het is slechts ter gelegenheid van haar beroep dat verzoekster aan haar verzoekschrift een onvertaalde kopie toevoegt van een in het Georgisch gesteld document, waarvan zij beweert dat het betrekking heeft op de gevangenschap van haar zoon. De vraag rijst in de eerste plaats waarom verzoekster, die reeds meer dan 10 jaar in België verblijft, en wiens zoon al meer dan 10 jaar in hechtenis zou vertoeven, slechts op het ogenblik van het indienen van haar beroep een document kan produceren dat een bewijs vormt van haar beweerdde problemen. De Raad merkt op dat het stuk niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling, waardoor de Raad op grond van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet verplicht is het stuk in overweging te nemen. Aan een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie kan bovendien geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verzoekster maakt dus niet aannemelijk dat haar zoon omwille van zijn politieke overtuiging zou zijn opgesloten.

2.7. De Raad wijst er ten overvloede op dat verzoekster voor een beoordeling van haar medische problemen in het licht van de bepalingen inzake de subsidiaire bescherming een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet kan indienen bij de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

2.8. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr, K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN